అనుమాన పిశాచము

శ్రీ భృగుబండ మార్కండేయశర్మ, బి. ఏ., యల్. యల్. బి.

శంకరయ్య శిష్టాచార సంపత్తిగల ఒక సుప్రసిద్ధ వైదిక కుటుంబానికి చెందినవాడు అతనూ నైష్ఠికుడే చిన్నప్పటి నుంచీ ఆచార సంబంధమైన వాతావరణంలో పెరిగినవాడు గానటంవల్ల పట్టములలో చేరి హూణవిద్య నభ్యసించి లౌకికశాఖలో పని చేయుచున్నప్పటికీ ఆచారకాండను నిరసించలేదు అతడు బి ఏ లో వేదాంతశాస్త్రము అభిమానశాఖగా తీసుకోవడంవల్లనో లేక జన్మాంతర సంస్కారమువల్లనో (మనకైతే తెలియదు) ఎల్లప్పుడు అదేదో ఒక విధమైన విపరీత ధోరణిలో మగ్నుడై యుంటాడు ఇతరులతో మాట్లాడడు చివరకు కన్నెత్తి మీదనైనా చూడడు ఆతని ధోరణిని, ఆతని ప్రవర్తనను బట్టి ఆలోచిస్తే యీ ప్రపంచముమీద అతనికంత యిష్టమున్నట్లు కనిపించదు. ప్రపంచమంతా ధర్మదూరమనీ అవినీతిమయమనీ ఆతని సిద్ధాంతము అందువల్ల ఎవరు వచ్చి 'ఏమండీ శంకరయ్యగారూ క్షేమమా ఏమి విశేషాలు' అని అడిగినా, యీ నీతి బాహ్యునితో, యీ అవినీతిపరునితో వనకేమున్నట్లు మనము చొక్కామీది సాలీడును దులిపివేసుకొన్నట్లు దులిపివేసుకొని తనదారిని తాను పోతుంటాడు అందుచేతనే అతని ముఖారవిందంలో ఆనందము, వుత్సాహము మొదలైన సంఘములో కావలసిన గుణములో వెదకిచూస్తే మచ్చుకైనా కనుపడవు ప్రపంచమంతటినీ యీరీతిగా చూచు వ్యక్తి తన భార్యను మాత్రం వేరొకవిధంగా చూస్తాడా? ప్రపంచము మీద ఎవడైన అటువంటివాడుంటే వుంటాడేమో గాని పాపం మన శంకరయ్యకు మాత్రమట్టి భేదబుద్ధి లేదు ఆయనను బాగా యెరిగినవాండ్లు "అసలు శంకరయ్య మంచివాడే కాని అతన్ని బట్టుకొని వేధిస్తున్న అనుమానపిశాచ మట్లా చేస్తున్నది" అంటుంటారు. మన శంకరయ్య, అదేమి విచిత్రమోగాని, కాపురానికి రాకమునుపే భార్యనుగూడా స్వచ్ఛమైన నిష్పాక్షిక బుద్ధితో ప్రపంచంతోబాటు కట్టేశాడు ఆమూలాన భార్యఅంటే మహా అసహ్యమూ, తగని విసుగున్నూ ఎప్పుడు పలకరించినా ఏదో ఒక

అనుమానాన్ని పురస్కరించుకొని తడుముకుంటూ గాని మాట్లాడువాడు గాదు కాని ఏమడిగితే ఏమి చెప్ప గలం? ఆయన ప్రకృతి అది ఆ జన్మనక్షత్ర ప్రభావం అంత

రాజ్యలక్ష్మి శంకరయ్య భార్య ఈమె తల్లిదండ్రులకు కడగొట్టుపిల్ల కావటంవల్ల అల్లారుముద్దుగా పెంపబడ్డది పెద్దవాండ్లు గూడా చదువుకున్న వాండ్లే అవటంచేత రాజ్యలక్ష్మి కంత యెక్కువగా కాకపోయినా ఏ పుస్తకమైనా ధారాళముగా చదివి అర్థంచేసుకో గలిగినంతవరకు చదువు చెప్పించారు వాండ్లు చెప్పించటం అట్లావుంచి ఆ యమ్మాయికి అబ్బనుగూడా అబ్బింది లెండి అభ్యాసంచేత లభించిన యీ విద్యకు తోడు సహజమ్మైన మధుర గాంధర్వం గూడా చేరి బంగారానికి తావి అబ్బినట్లైంది షుమారు యిరువది సంవత్సరము లుంటవి చక్కని చామన చాయ. ఇక సౌందర్యాన్ని గురించి విశేషించి వర్ణించటానికి ప్రయత్నించడంకంటె, ఆ మనోహరాకృతి ఒక చిత్రకారుడికి లక్షప్రాయ మనడంలో అతిశయోక్తి లేదంటే నమ్మండి ప్రకృతిలో ఆమెకు ఆమెభర్తకు సంబంధమే లేదు ఒకటి ఉత్తర ధ్రువమైతే రెండవది దక్షిణ ధ్రువమే లెండి. నిత్యానందమయురాలా యిల్లాలు. నిష్కల్మష హృదయము. ఎవరు మాట్లాడించినా ఒక్కే విధముగా మృదు మధురంగాను మిక్కిలి యానందకరంగాను మాట్లాడుతుంది ప్రపంచము నంతటిని స్వభావసిద్ధమైన దయాదృష్టితో, సర్వసమభావంతో చూడడంవల్ల యితర్లుగూడా ఆమె యెడల పరిశుద్ధాంతరంగులై ప్రవర్తిస్తుంటారు. న్యాయమంతేగదండి నీకు నేనెంతో నాకు నీవంతే.

ఇట్లావుండగా శంకరయ్యను బాపట్ల తాలూకాఫీసు నుంచి గుంటూరుకు యీమధ్య (అదే ఒక సంవత్సరం క్రింద) బదలాయించారు బాపట్ల అతని స్వగ్రామం కొంచెము భూవసతిగూడా వుంది విశాలమైన సొంత యిల్లుంది యింకా అనేక కారణాలవల్ల ఆ గ్రామం వదలటం యిష్టంలేక అక్కడనే వుండటానికి భగీరథ ప్రయత్నాలైతే చేశాడుగాని అవన్నీ భగ్నమై విధిలేక గుంటూరు చేరవలసిన వాడైనాడు.

శంకరయ్య ముమ్ముందర ఒంటరిగా గుంటూరువచ్చి అన్ని విధముల [illegible] తృప్తికరమైన యింటిలో ఒక భాగం అద్దెకుతీసుకొని పూటకూళ్ల యింట్లో భోజనం చేస్తూ ఆఫీసుకుపోతూ వస్తూ నెమ్మదిగా ఒకనెల దినములకు భార్యనుగూడా గుంటూరు చేర్చాడు ఆయింటిఖామందు అరవై, డబ్బైయేండ్ల వృద్ధురాలు. ఆమెకు కమలయని [illegible]ండు పదునాలుగేండ్ల మనుమరాలు. అంతకు తప్ప మరెవ్వరూ లేరు ఆ మొత్తము యింటిలో తాను తప్ప వేరే పురుషులు లేనందున మన శంకరయ్యకు కొంచెము ధైర్యం చిక్కింది అదిగాక ఆయిల్లు ఒక మైదానంలో విసిరివేసి నట్లుండటంవల్ల అటువైపు సాధారణంగా విస్తారం మనుష్యసంచార ముండదు అట్లా వుండటం మన శంకరయ్యకు మరీ అనుకూలమే.

కాని అతన్ని అనుమాన పిశాచము బాధిస్తూనే వుండేది సాయంకాలము ఆఫీసుపని త్వరగా పూర్తిచేసుకొని తోడిగుమాస్తాలకంటే ముందే యింటికి వస్తాడు వచ్చేరావడంతోనే (మానవుడు కాళ్లుగడుక్కొని మంచితీర్థమైనా పుచ్చుకొంటాడో లేదో)

“అవ్వగారూ లక్ష్మీ నర్సమ్మ గారూ!”

“నాయనా”

“ఏమివిశేషాలు? మనుమరాలు (తనభార్య) ఏమంటున్నది?”

(పిచ్చివాడా!) “ఏమంటుంది నాయనా?”

“నాకోస మెవరన్నా వచ్చారా?”

“ఎవరు రాలేదే”

నీవెందుకు చెపుతావు అనుకొనుచు ముఖము ప్రేలాడ వేసుకొని యింటోకివచ్చి “ఏమోయ్”

“ఓయ్”

“యిటుచూడు”

“చెప్పండి”

“నాకోస మెవరైనా వచ్చారా?”

“ఎవరూ రాలేదే”

(అవ్వగారిమాట నీమాట కళ్ళి[illegible] "నీ[illegible] లేవూ ?"

"లేకేం, మీరు వెళ్లగానే అవ్వగారి [illegible] చెమునేపు కూర్చొని పాటలు పాడుకొని [illegible] తలుపు గడియవేసుకొని చాపకడ్డం బడ్డాను. [illegible]గా నిద్రబట్టింది. ఎవరైనా వచ్చి పిలిచారేమో"

"ఎంతసేపైంది నిద్రలేచి ?"

"ఇంతకుముందే"

"అప్పటినుంచి ఏమి చేస్తున్నావు"

"లాంతర్లు అవి తుడుచుకొని, యిప్పుడే అవ్వగారి కమలచేత జడవేయించుకొని - ఆ యమ్మాయికి జడవేసి దొడ్లోకి వెళ్లి ముఖం కడుక్కొని వస్తున్నాను"

(ఇవన్నీ ముసలమ్మ చెప్పలేదే) 'అమ్మాయీ కమలా'

"ఆఁ"

"ఇవ్వాళ మీ వొదినె జడవేయించుకోవడానికెవరింటికి వెళ్లింది?" (వల్లమాలిన లీడింగు క్వొశ్చన్ వేస్తున్నాననే)

"మాయింటికేనండి"

క్రమమైన జవాబు వచ్చేగా తృప్తిపడి వూరుకోకూడదు? అర్ధరాత్రివేళ ఎవరో కొట్టి లేపినట్లు లేచి భార్యను లేపి

"నిజము చెప్పు"

"అయ్యో మీరు అట్లా అడిగితే నేనేమి చెప్పేవండీ, సాయంకాలం విచారణ చేస్తిరిగా యింకా మనసు సదరలా ?"

"అందర్నీ కట్టుకుంటున్నావులే, యేమన్నా చావు" అనీ అటుతిరిగి పండుకుంటాడు

యిదేమాదిరి రోజూభాగవతం ఇక నామనిషికి మనస్సు కానందం కావలంటే ఎక్కడ కొనుక్కోద్దాం.

ఇట్లా జరుగుతూండంగా ఒకనాడు మూలిగే నక్కమీద తాటికాయ బడ్డట్టు ఒకవింత జరిగింది. అనాడు [illegible] ప్రన్నదర్శి (అంతా వృత్తదే) అధికారి [illegible] మధ్యాహ్నము రెండు గంటలకే [illegible]టికి వచ్చాడు. [illegible]దంల్లో శంకరయ్య పంచమె[illegible]డం, యిరువది సంవత్సరాల యువకుడొకడు "[illegible]లమ్మా" అని గ్లాసు క్రిందబెట్టి వెనకకు తిరిగి [illegible]లోకి అడుగుబెట్టడం ఏకకాలమందు జరగడం తటస్థించింది (అమ్మ ముండాకొడకా నీ వెవడవురా) అనుకొంటూ యింట్లోకివచ్చి "ఇతనెవరు ?"

"ఎవరో దాహమునివస్తే మంచినీళ్లిచ్చాను తాగి వెళ్లుతున్నాడు అడుగో కనుక్కోండి"

(వాడు చెపుతాడూ నీవే చెప్పకపోతే) 'నిజం చెప్పు'

"అయ్యో! మీకంటికి స్పష్టంగా కనబడ్డ ఒక స్వల్పవిషయాన్ని గురించి మీరింత ఘనంగా కలతబెట్టుకొని నన్నెందుకు కష్టబెడతారు!"

"చలిపందిలి పెట్టావేం? చలిపందిలి ?"

కొంచెము సేపటికి అవ్వగారు పురాణంనుంచి రాగానే "అవ్వగారూ"

"నాయనా"

"నేను బ్రదికి సార్ధకంలేదు స[illegible] కుంటానండి"

"అబ్బాయీ నీవువట్టి పిచ్చివాడివి నీతో కాపురం చేసి ఏంమిడుకుతావూ, ఆ యమ్మాయి స్వభావం కనిపెట్టలేక పోతున్నావు అటువంటి మానవతి, సుగుణవతి, సౌందర్యవతి నీకెట్లా దొరికిందో దొరికింది. ఆతావున దోషాలెన్నుతున్నావా! అట్లాచేయడం అధోగతికి రాచబాట"

(నీబొంద, అంతా వరీకే) "ఏమిటోలెండి, ఎవరిగతి వారిది" ఇటువంటి మనిషికి సంసారసుఖ మెట్లావుంటుంది

ఒకనాడు సాయంకాలం 6 గంటలకు శంకరయ్య ఆఫీసునుంచి వస్తూ దారిలో ఒక యువకుడు తనయింటివైపునుంచి యెదురురావడం చూచి కుమిలిపోతూ యిల్లుచేరాడ యింట్లో రాజ్యలక్ష్మి "నాడుజన్మ సఫలమయ్యె

నాదు పుణ్యములు ఫలించె, నాదు భాగ్యమెన్నదరమె" అని మనోహరంగా పాడుతూ లాంతర్లు ముట్టిస్తున్నది

(వాడు కనబడటానికి, యిదిట్లా పాడటానికి సంబంధమేమైయుంటుంది) అని లోలోన వితర్కించుకోవడం మొదలెట్టేసరికి రాజ్యలక్ష్మి "ఏమండీ మీరు త్వరగా భోజనం చేస్తే అవ్వగారుకూడా సినిమాకు వెళ్లుతుందిట నన్ను రమ్మన్నది మీరువస్తే వెళ్లాలనివుంది"

"అసలు, కథయేమిటీ ?"

"హరిశ్చంద్రట"

"నేనురాను నీవు అవ్వగారితో వెళ్లు" అనివీళ్లను బండి యెక్కించి అటుపంపించి, యిటు అడ్డత్రోవను బడి హాలుకు జేరుకున్నాడు ఎందుకు ? వీళ్లు అడంగుకు చేరతారో చేరరో అని, దారిలోగాని హాలుదగ్గరకాని, సాయంకాలం గనబడ్డ యువకుడు కనబడతాడేమో నాలుగూ అడిగి కనుక్కుందామని వాండ్లు హాల్లోకి వెళ్లారు. అతను కనబడనూలేదు సినిమాలేదు ఏమీలేదు తిరిగి కొంపజేరాడు వాండ్లు ఆటచూచి యింటికి వచ్చారు.

శంకరయ్యభార్యతో "ప్రమాణ పూర్వకంగా జెప్పు. వాడు వచ్చాడా లేదా ?"

"వాడెవరు ?"

"సాయంకాలం నాకు గనబడ్డవాడు"

"ఇదేమి చిత్రం! మీకు గనబడ్డవాడెవడో మీకే తెలియాలి, నన్నడిగితే నేనేం చెప్పగలను ?"

"అసలు నీకు పోయేకాలం వచ్చింది నిన్నని యేం ప్రయోజనం? వృథావాగ్వ్యయం దప్ప!" ఒకనాడు అవ్వగారికి వుత్తరంవచ్చి మన శంకరయ్య చదువవలసి వచ్చింది అతనా వుత్తరంచూచి "కాశీ" అని చదువ ప్రారంభించాడు

"మా సుబ్బులు లెండి. కాశీలో చదువుతున్నాడు దశరాశలవులకు బయలుదేరుతున్నాడు కాబోలు

"ఏం చదువుతున్నారండి ?"

"అదేదో నాయనా, నాకేంతెలుసు ? వాంతెనలు గట్టే పనిట"

"ఇంజనీరింగా, అయితే ఎన్నేండ్లుంటవి ఆయబ్బాయికి ?"

"ఎచ్చె ఎక్కడివినాయనా, అన్నీ పాతిక వుండీలేక వాడితండ్రి వాణ్ణి పెద్దవాణ్ణిచేసి పోయినాడు గాని" అని కంటనీరు బెట్టుకుంటుంది

శంకరయ్య తనలో (వూళ్లో వాళ్లతోనే చస్తూంటే యింట్లోకే చేరుతున్నాడోకడు ? ఛీ! యీ ప్రపంచములో పుట్టడమే తప్పు (మహా తప్పించుకునే వాడిలాగ) అథవాపుట్టినా పెండ్లి చేసుకోగూడదు చక్కగా ఏ బదరీ నారాయణానికిగోపోయి తపస్సు చేసుకుంటే నిర్మలంగా ఏపోరు లేకుండా బాగుంటుంది) బి యె లో వీళ్ల ప్రొఫెసరు ప్రత్యేకంగా పైరివేటుక్లాసు బెట్టి బోధించాడో యేమో ఖర్మం యీ వేదాంతమంతా, శిష్యుణ్ణి యింత పాడుచేయడానికి

శంకరయ్య మథన పడుతూనే వున్నాడు ఒకనాటి అర్ధరాత్రి వేళ సుబ్రహ్మణ్యం దిగబడ్డాడు సుబ్రహ్మణ్యానికి 24 సంవత్సరాలుంటవి విశాఖపట్నంలో బి యె ప్యాసయి నాల్గు సంవత్సరాలనుంచి కాశీవిశ్వవిద్యాలయంలో యింజనీరింగు చదువుతున్నాడు రంగుకు నలుపేగాని, కేవలమంత యనకారి యనిపంచడు మనిషి మహా సాత్వికుడు సరదాగలవాడు మిగుల సంగీతలోలుడు మరునాడు మధ్యాహ్నము (మనఅయ్య యింటోలేడు) మూడు మూడున్నరవేళ మొదలుపెట్టి మోహనరాగం ఆలాపనచేసి మిక్కిలి గమకంతో "నన్ను బాలింప" త్యాగరాజకృతి అందుకున్నాడు ఆ కృతిలోనుండు భావము, మనోహరమగు ఆరాగము మన రాజ్యలక్ష్మి కింతింతయనరాని యానందమును గూర్చినవి అతను పాడుతూనే వున్నాడు ఆమె గానామృతమును గ్రోలుతూనే వుంది ఇంకా "మోక్షముగలదా" "లావణ్యరామ" ఏవేవో అన్ని త్యాగరాజకృతులే పక్కాగంటసేపు పాడాడు అప్పుడు రాజ్యలక్ష్మి చివాలునలేచి (కపటం, కల్మషం ఎరుగదు

గదండి) అవ్వగారివద్దకు వచ్చి, "అవ్వగారూ, మీ మనుమణ్ణి యిదివరకెన్నడెరుగకపోయినా, సంగీతము దూరాన్నించే పరిచయ మేర్పరచి, చిరపరిచయుని మాదిరి జంకుగొంతు లేకుండా పలుకరించడానికి సాహసం కలిగించింది"

సుబ్రహ్మణ్యం "అమ్మా నీవు ఎంతమాత్రం సంకోచ పడవద్దు కీర్తనలు నేర్చుకోవచ్చు నేను వుత్సాహంగా చెప్పతాను నీవు బాగా నేర్చుకో" అన్నాడు

అవ్వగారు అందుకొని "నేర్చుకో నేవాండ్లకు బిడియం పనికిరాదు ఏదీ ఒక్క కీర్తనో పాటో పాడు"

స్త్రీ సహజం గనుక అందులోనే అవ్వగార్ని కాస్త చాటుచేసుకొని "మిముబాసిచనన్" అని విదిలించి విదిలించడంలో అది సినిమాలో పాడిన శ్రీరంజనిని ఒక్కసారిగా మరిపించి సుబ్రహ్మణ్యాన్ని తన్మయుణ్ణి చేసింది "నాయన, సుబ్బూ సంగీతంలో మీ యిద్దరికి సమవుజ్జీ అయిందిరా" అన్నది అవ్వ

ఇట్లాగే రెన్నాళ్లు గడచిన తర్వాత ఒకనాడు మన కథానాయకుడు ఆఫీసునుంచి అదలాబదలా వచ్చేసరికి, సుబ్రహ్మణ్యం పంచలో కూర్చొని కూనరాగం తీసుకుంట్టూ సిగరెట్టు కాలుస్తున్నాడు శంకరయ్య యితని వైపు కోరమాపు చూసుకొంటూ (యెందుకో) యెకాయెకి యింట్లోకివెళ్లి, ఆఫీసుగుడ్డలు విప్పి పుట్టగోచీ పెట్టి కాళ్లు కడుక్కోవడానికి వాకిట్లోకి రాగానే సుబ్రహ్మణ్యం సవినయంగా "అయ్యా మన స్వగ్రామం ఏ వూరండీ" అనగా వినిపించుకో నట్లూరకున్నాడు కొంచెము సేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని "హెహె, మాది బాపట్లలెండి దేనికి?" అని ఒక వెకిలి యికిలింపువేసి లోనికి దూరాడా లౌకిక శిఖామణి ఇది జంతు ప్రదర్శన శాలలోంచి తప్పించుకవచ్చిన ఒకవింత జంతువులాగ వుంది అనుకొని సర్దుకున్నాడు సుబ్రహ్మణ్యం అంతే గదండి విస్తారం చొరవగా మాట్లాడించిన కొద్దీ 'నాతో అనవసరంగా ప్రసంగించడం దేనికి? యిన్నాళ్లనుంచీ నిన్ను నీ సంగీతాన్ని కనిపెడుతూనే వున్నాను నాభార్య కెసరు బెట్టడానికి పోలె వుంది చూస్తే నీ కథంతా' అని లేస్తాడుగా మాట్లాడించకపోతే మట్టుకు మంచివాడవు తాడా మాట్లాడిస్తే పైకివచ్చేవాంతి లోపల్నే వుండి తేమల్తూ వులగరం బుట్టిస్తుంది అట్లావుంది మన శంకరయ్య పని. యితను అసలుసంగీతం దీయటం దేనికి అని అతనికి కడుపుమంట

ఒకనాడు ప్రొద్దున శంకరయ్య పండ్లు తోముకుంటూ అవ్వగారితో "నడిమియింట్లో మధ్య తడికెతీసివేసి సన్నపాటిదైనా యిటుకగోడ పెట్టించండి భావిదగ్గరకు మా ఆడంగులు వస్తుంటారు దట్టంగా అల్లిన తడికెవకటి పెట్టించండి నడిమియింట్లోది వద్దు అది పాతది. దాని నిండా చిల్లులే" అని ఒక చిన్న జాబితా చదివాడు అంతట సుబ్రహ్మణ్యం అందుకొని "అయ్యా డబ్బు కిబ్బంది గా వుంది. నెమ్మదిమీద చూసుకుందాం లెండి" అన్నాడు

"అయ్యా మార్పులుంటే ఒకరికి మంచిది లేకుంటే మరొకరికి మంచిది ఎందుకూరికే, యీ మాటలు నాకు చెప్పవాకండి" అన్నాడు శంకరయ్య

ఓహోహో యిదేదో పాకం ముదిరిందనుకొని "నాకెందుకులెండి మీయిష్టం, మీ అవ్వగారి యిష్టం" అని నవ్వుకుంటూ యింట్లోకి పోయినాడు

శంకరయ్య యింట్లో "ఏమ్, అవ్వగారి మనుమడు బాగా పాడుతాడే"

"అవును"

"నీవుగూడా బాగా పాడుతావుగా"

"అయితే ఏమంటారు?"

"మీ యిద్దరికి బాగా కలిసిందిగా"

"ఆడగొంతు, మొగగొంతు యెట్లా కలుస్తుందండి"

"కలిసేయోగం పట్టితే కలవక ఏమి చేస్తుంది?"

"మీకీయోగం పట్టిందని అందరికీ అన్ని యోగాల్లా పట్టుతవండీ?"

"మాటకు మాట వేయటం నేర్చావు నాకొంప తీస్తున్నావు అసలు నీకు మీవాళ్లు చదువు చెప్పించటం

మొదటీతప్పు చదువుతున్నదాన్ని చేసుకోవడం నాది రెండవతప్పు. జరిగింది జరిగిందిగాని, యిప్పుడు స్నానం చేసి రామాయణం నెత్తిన బెట్టుకొని 'సుబ్రహ్మణ్యం పాట వినను' అని ప్రమాణం చెయ్యి"

"విననని నేను ప్రమాణం చేసేకంటె పాడనని ఆయనే చేస్తే బాగుంటుందేమో"

'ఆ! ఆ! ఆయనా! ఆయనమీద వుంది యిప్పుడంతా'

"నాకు సంగీతమంటే అభిరుచి జాస్తి కీర్తనలు నేర్చుకోవడం అంటే వుత్సాహం మెండు అందులో తప్పేమీ లేదని నా గట్టినమ్మకం సంగీతం అభ్యాసం చేసుకోవడానికి వలసినంత పరిచయ మేర్పరచుకొనినను

దూష్యమేమీ లేదు. అన్నిటికి మనసే కారణం నిర్నిమిత్తంగా ప్రమాణం చేయడానికి నా యంతరాత్మ వొప్పడం లేదు నన్ను క్షమించండి నేను మీకేమీ ద్రోహంచేయడం లేదు దానికి నా యంతరాత్మే శాక్షి యీ విషయంలో నామాటను విశ్వసించటం మీకు యుక్తము. క్షితిలోగల పుర్వ విషయాలూ మీ చిత్తస్ఫూర్తి

కనువుగా అన్వయం చేసుకుంటూ చెప్పరాని మనోవేదనలను బొందుతున్నారు అది మీవంటి విద్యాధికులకు విజ్ఞానులకు తగినపని గాదు" అని అస్టై బుంగపోతగా వుపన్యాసం కుమ్మరిరచేసరికి శంకరయ్య జబాబు చెప్పలేక తెల్లముఖం వేశాడు.

ఒకనాడు సాయంకాలం నాలుగు గంటలకు షికారు వెళ్లాడు శంకరయ్య అన్నగారి యింట్లో గరిడీ పెట్టారు సుబ్రహ్మణ్యం, రాజ్యలక్ష్మి గూడాను అవ్వగారూవుంది భయమేం" 'రాధికా మనోవిహార" "పాహిరమాసనాధా" మొదలైన సాంగ్సు, కృతులుకలిసి పాడ్డం మొదలెట్టారు ఇద్దరిగొంతులు శ్రావ్యంగా వుండి, స్థాయి తప్పకుండా, లయపోకుండా బాగావచ్చిన కీర్తన పాడుతూంటే ఎట్లావుండాలో అట్లావుంది చివరకు "మిము బాసిచనన్" అన్నసాంగు పాడుతూండగా శంకరయ్య ఒకచేత్తో కర్రబాదుచుకొంటూ వేంచేస్తూ వినవేవిస్నాడు

సుబ్రహ్మణ్యం, తనభార్య కలిసి పొద్దం, ఏమంటాడు ? అవ్వగారుకూడా వుండడం చూశాడు "ఇదంతా మనను వైధవనుచేసి ఆడిస్తున్నట్టున్నారు వీళ్లు ముగ్గురు కలిసి పైకే పాటలు ప్రబలిపోతున్నవి లోపల యింకా ఏమి జరుగుతున్నదో" అనుకుంటూ గృహప్రవేశమై, అయినా ఈరాత్రి కాపువేద్దాం దొంగలు చిక్కక ఎక్కడికి పోతారు అని నిశ్చయించుకొనినాడు శంకరయ్య

ఆవేళ రాత్రి ఎనిమిది, యెనిమిదిన్నరకల్లా భోజనం పనికాచేసుకొని భార్యతో

"ఏమోయ్"

"ఏమిటి?"

"నేను సినిమాకు వెళ్లుతున్నాను గాని, తలుపు వేసుకొని... జాగ్రత"

"సరేలే వెళ్లండి"

"నే వెళ్లిందల్లా నీకు వీలే" అనుకుంటూ బయలుదేరి వెళ్లి ఒకహోటనక్కిడ కూర్చున్నాడు పొంచువేసుకొని.

ఒకగంట సేపటికి తన యింటిలోకి ఎవరో ఒకమనిషి పోతున్నట్లు దూరాన్నించే చూచి "ముండాకొడుకు మునుగు పెట్టుకొని ప్రవేశిస్తున్నాడులే" అని మహా మురుసుకుంటున్నాడు పదకొండు పదకొండున్నర గంటలకు చివాలున లేచివచ్చి అవ్వగారి తలుపుతట్టి, అవ్వగారిని పిలిచాడు కమల బయటికి వచ్చింది

"అవ్వగారేది అమ్మాయ్, అవ్వగారు?"

"ఎందుకండీ"

"ఎందుకట? ఎందుకంటావేం యింకా? నాకొంప నిలువున మునిగినందుకు అసలు మీ అన్నయ్య యేడీ చెప్పమ్మా! చెప్పుతల్లీ! చెప్పు. ప్రళయంవచ్చి కూర్చున్న దిప్పుడు" అనేసరికి కమలకేమీ తోచక కెవ్వున కేక బెట్టి ఏడ్వ నారంభించింది పిల్ల యేడుపువిని, శంకరయ్యగారి యింట్లోన్నుంచి అవ్వగారు, అవ్వగారి భాగంలోంచి సుబ్రహ్మణ్యం గబాలున తలుపులు తీసుకొని వరండాలోకి వచ్చి ఏమిటి, ఏమిటి అని అడిగారు పిల్లను సముదాయించి ఏడ్పు ఆపారు సుబ్రహ్మణ్యం చేతుల్లోన్నూ అవ్వగారి చేతుల్లోన్నూ గూడ 'ఛ' కారగుళ్లుతిని బికారి మొగము వేశాడే గాని అనుమానం మాత్రం అతన్ని ఇంకా వదల్లా

సహస్ర శిరచ్ఛేద అపూర్వ చింతామణి
ఇదియొక హాస్యకరమగు కథ

చింతామణి దేవలోకమునకు చెందిన వజ్రరాజము కాదు అత్యద్భుతసంఘటనను యీ వసలారాణియే నిలయము చదివిచూచిన సర్వము మీకే తెలియును

1-వ భాగం 1-0-0, 2-వ భాగం 1-4-0

ది ఓరియంటల్ బుక్ డిపో మద్రాసు.

రూ. 2-8-0 లకు మూడు గడియారాలు
మరి బహుమానాలు

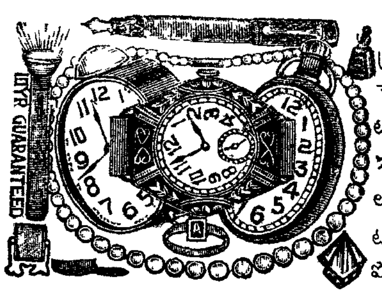

సుగంధ పరిమళ ద్రవ్యాలకు రాజని పేరెన్నికగన్నది ఆటో దిల్‌కుష్ ఒకే దఫా రూ. 2-8-0 లకు 10 సీసాల ఆటో దిల్‌కుష్‌ను, లేకపోతే 10 డబ్బీల తామరమందును కొన్నవారికి ఒక బంగారు గిల్టు డమ్మీ చేతి గడియారము, గట్టి యంత్రములతో అమర్చబడిన ఒక జర్మను "బి" టైంపీసు (5 సంవత్సరములు గ్యారంటీ ఇవ్వబడినది. ఒకదఫా త్రిగమిస్తే 36 గంటలకాలం గంట మూపిస్తుంది) 14 వ క్యారట్ బంగారుపూత పూయబడిన పాలీతో సహా ఒక ఫౌంటనుకలం, ఒక అందమైన ఇమిటేషను ముత్యాలహారము, ఒక బంగారుపూత పూయబడిన వుంగరము (దానిమీద కొనువారిపేరు చెక్కబడి వుంటుంది) 500 అడుగుల దూరం వెలుతురిచ్చే ఒక టార్చిలైట్, ఇనాముగా పంపబడును ప్యాకింగు, పోస్టేజి ఖర్చులు రూ 0-14-0 ప్రత్యేకము వలయువారు ఈక్రింది చిరునామాకు వ్రాయవలయును

EASTERN TRADING COY,
Post Box No 12204 Hatkhola, Calcutta